

Beretning afgivet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 1. juni 1988

Beretning

om

regeringens parlamentariske forpligtelser over for Folketinget

Det Politisk-Økonomiske Udvalg har i nogle møder drøftet spørgsmålet om regeringens parlamentariske forpligtelser over for Folketinget og har herunder stillet spørgsmål til statsministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd.

Nogle af udvalgets spørgsmål er optrykt som bilag til beretningen tilligemed statsministerens svar herpå.

Et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) tilkendegiver følgende:

Efter flertalsudtalelsen i udvalgets beretning af 17. juni 1988 om regeringens planer om nedsettelse af den offentlige lønsum med 2 pct. i 1988 tilkendegav regeringen, at den ikke agter at følge flertallets ønske. Regeringen henviste herved bl.a. til ministrenes forvaltningsmæssige kompetence.

I et samråd udtalte statsministeren, at en regering ikke har juridisk pligt til at rette sig efter folketingsudvalgs beretninger og heller ikke efter dagsordener og beslutningsforslag vedtaget i folketingsalen.

Uanset den juridiske tolkning ønsker flertallet at udtale, at det vil være et uønsket brud på generationers parlamentariske praksis, dersom statsministerens udtalelse skal være retningsgivende.

Flertallet skal citere statsministerens ord i Folketinget den 1. december 1983 (Folketings-

tidende 1983-84 (1. samling) forhandlingerne sp. 2666): »Det er en nødvendig politisk følge af parlamentarismens væsen, at en regering ikke kan fortsætte som regering, hvis den ved sine handlinger bringer sig i uoverensstemmelse med en klar tilkendegivelse i form af en folketingsbeslutning, hvorom der er stemt i selve folketingsalen. Sådan mener vi det må være.«

Denne udtalelse har statsministeren på ny bekræftet ved et samråd i Folketingets Udvalg vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik den 23. marts 1988.

Det her citerede er sagt om udenrigspolitiske forhold, om hvilke der er lovgivet i grundlovens § 19. Den klare udtalelse må derfor gælde så meget mere, når det drejer sig om indenrigspolitiske forhold.

Flertallet kan ikke forestille sig, at regeringen ved nærmere eftertanke fastholder sin senest ændrede holdning.

Flertallet ønsker desuden at tilkendegive følgende:

- Regeringens beslutning er overordentlig væsentlig for den offentlige sektors funktion, og det vil være helt naturligt og parlamentarisk fuldt korrekt, at Folketinget gør sin indflydelse heroverfor gældende.
- Der er ikke her tale om, at Folketinget søger at påvirke bestemte afgørelser i konkrete sager, men derimod om et ønske om indflydelse på tilrettelæggelsen af den offentlige sektors funktion. I øvrigt har de nuværende regeringspartier i utallige tilfælde, da de var i

-LF7